

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. K.**
bytem X.

zast. advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2018, č.j. X,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2018, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 5. 6. 2018, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 15. 1. 2018 v 16.06 hod. při řízení blíže specifikovaného motorového vozidla v X., na ul. X., v blízkosti lávky u hotelu Rakovec, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou obecnou úpravou na 50 km/h, neboť byla vozidlu řízenému žalobcem naměřena rychlost 68 km/h. Po odečtení možné odchylky měřicího zařízení ve výši 3 km/h mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 65 km/h. Za spáchání přestupku, tj. překročení nejvyšší povolené rychlosti o 15 km/hod, byl žalobci uložen trest pokuty ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí přezkoumal podle § 98 správního řádu a neshledal jeho nepřezkoumatelnost. Shrnl průběh předcházejícího řízení, v němž neshledal pochybení. V rámci posouzení souladu prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy konstatoval, že skutkový stav byl zjištěn spolehlivě a má oporu v podkladech rozhodnutí (přestupkové jednání žalobce je doloženo zejména výstupem z rychloměru, a to jak ve formě listinné, tak ve formě videozáznamu z rychloměru). Dále se žalovaný zabýval otázkou zavinění (v případě žalobce se jednalo o nedbalost nevědomou) a zákonností uloženého správního trestu.

II. Žaloba

4. Žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. V žalobě namítal následující pochybení:

5. Ad a) Žalobci nebylo k jeho žádosti ze strany žalovaného sděleno, která konkrétní oprávněná úřední osoba bude o jeho odvolání rozhodovat; tuto skutečnost se dozvěděl až z napadeného rozhodnutí. Poukázal na § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), který žalovaný nerespektoval. Úvaha žalovaného, že žádost žalobce byla obstrukčního charakteru, nebyla odůvodněna a nadto je nesprávná, neboť vyřízení této žádosti by žalovanému zabralo maximálně 10 minut. Postup žalovaného proto v žalobci vzbuzuje závažné pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby. K tomu žalobce poukázal na zavedenou praxi např. na ministerstvu vnitra, které samo sděluje seznam oprávněných úředních osob. Žalobce byl rovněž svým zmocněncem vyrozuměn o tom, že obě oprávněné úřední osoby se vůči zmocněnci negativně vymezují, aniž by pro to měly opodstatnění. Žalobce tedy vznáší námitku podjatosti proti

oprávněným úředním osobám žalovaného z důvodu jejich předpojatosti vůči zmocněnci žalobce. Zároveň má za to, že pokud mu nebyla poskytnuta informace o oprávněných úředních osobách, jedná se o důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2018, č. j. 30 A 197/2016 – 34, v němž byla řešena totožná situace).

6. Ad b) žalobce namítl, že žalovaný upřesnil ve výroku prvostupňového rozhodnutí předmět řízení, aniž by o tom byl vyrozuměn. Původně bylo místo přestupku specifikováno jako ulice X. v X. (tj. nedostatečně určitě), správní orgán prvního stupně pak místo měření upřesnil. Tím byl žalobce zkrácen na svém právu na obhajobu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009 – 541).

7. Ad c) žalobce namítl, že místo přestupku (místo měření) nebylo specifikováno dostatečně určitě, neboť mu není známo, kde se nachází hotel Rakovec nebo lávka k němu, a ani to nevyplývá z obsahu spisu. Žalobce k tomu jako důkaz předložil snímek ulice X. (Mapy.cz) a poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, č. j. 4 As 28/2010 – 56. Žalobce namítl, že z výroku není zřejmé, kde došlo ke změření, není tedy možné ověřit, zda ke změření došlo v obci nebo mimo obec, a zda bylo měření provedeno na úseku, kde obecní policie měřila na úseku schváleném Policií ČR. Správní orgány tedy nedostatečně zjistily skutkový stav. Rozhodnutí správních orgánů jsou rovněž nepřezkoumatelná, neboť z nich není zřejmé, na základě jaké skutečnosti správní orgány dovodily, že ke změření došlo právě u hotelu Rakovec, resp. u lávky k hotelu Rakovec.

8. Současně žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z toho důvodu, že se žalovaný nezabýval jeho námitkou nedostatečného prokázání skutečnosti, že k měření došlo v obci. Přitom ani ze snímku nelze dovodit, že by se jednalo o obec, neboť absentuje zástavba a na snímku není zachycena žádná značka „Začátek obce“. Správní orgány pouze tvrdí, že se o obec jednalo, toto tvrzení však není skutkově podloženo.

9. Ad d) žalobce na podkladě předcházející argumentace zpochybnil, že měření bylo provedeno na úseku určeném Policií ČR, jak vyžaduje § 79a zákona o silničním provozu. Z dokumentu ve spise totiž vyplývá, že měření rychlosti na ulici X. lze provádět pouze na úseku ulice X. po hrad Veverí, tedy nikoli po celé délce této ulice. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se touto otázkou žalovaný nezabýval. Nadto není zřejmé, o jaký dokument, na němž je obsažen údajný seznam schválených úseků, se jedná a kdo jej vytvořil; nejedná se tedy o platný souhlas Policie ČR. Nebyla rovněž dodržena podmínka údajného souhlasu, totiž aby bylo měřeno na přechodu pro chodce, autobusové zastávce nebo v místě zvýšeného pobytu chodců či cyklistů. Existuje také pochybnost, zda bylo měřeno v rámci tzv. prodloužené denní doby, neboť není zřejmé, o jakou dobu se jedná.

10. Ad e) žalobce namítl nepředvídatelnost, resp. překvapivost v postupu správního orgánu prvního stupně. Správní orgán totiž vyzval žalobce k doplnění plné moci a stanovil

mu lhůtu 28 dnů. Ještě před uplynutím této lhůty však nařídil ústní jednání a to v jeho nepřítomnosti provedl, přestože se žalobce z tohoto jednání omluvil, neboť před provedením ústního jednání nebylo možné plnou moc doložit. Plná moc byla následně ve stanovené lhůtě doplněna. Jednání mělo být podle žalobce nařízeno až po uplynutí lhůty k doplnění plné moci, a proto byl žalobce zkrácen na svém právu účastnit se ústního jednání ve věci.

11. Ad f) žalobce namítá, že ze snímku z měření není poznat, jaké vozidlo bylo měřeno, a že se tedy jednalo o vozidlo žalobce. Ve spise doložený snímek z měření nevypadá tak, jak má vypadat podle návodu k obsluze. Nebylo tedy prokázáno, jakou rychlost rychloměr změřil a koho změřil. Nejedná se o autorizovaný výstup z rychloměru a příslušného softwaru.

12. Žalobce rovněž uvedl, že o doplnění videozáznamu do spisu nebyl vyrozuměn, došlo tedy k porušení jeho práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Tyto videozáznamy navíc neprokazují, jaká byla naměřena rychlost a zda vůbec došlo ke změření; to může prokázat pouze autorizovaný výstup rychloměru, který však ve spise není.

13. Značnou část žaloby pak tvoří argumentace k nesouhlasu žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné, s žalobou nesouhlasí.

15. Na žalobní argumentaci reagoval tím, že žalobce podal dne 20. 6. 2018 prostřednictvím svého zmocněnce blanketní odvolání, jehož součástí byla žádost zmocněnce žalobce, aby mu správní orgán vyhotovil kopii spisové dokumentace a stanovil lhůtu pro doplnění odvolání v návaznosti na potřebné studium spisu. Dále aby mu sdělil, které osoby se budou podílet na rozhodování o odvolání a ke kterému dni bude (byl) spis předán odvolacímu orgánu. Správní orgán stanovil ke zmocněncem avizovanému doplnění odvolání lhůtu 7 kalendářních dnů. K požadavkům žalobce správní orgán sdělil, že má po celou dobu řízení právo nahlížet do spisu (§38 správního řádu) a s tím spojené právo na pořízení kopie spisu nebo jeho části. Dále bylo žalobci sděleno, že spisový materiál bude předán žalovanému v souladu s § 88 správního řádu a že správnímu orgánu není známo, které osoby budou rozhodovat o odvolání. Právo žalobce na obranu tím tudíž nemohlo být dotčeno a v žalobci nemohlo být vzbuzeno očekávání, že odvolání nebude předáno odvolacímu orgánu a nebude o něm odvolacím orgánem rozhodnuto. Žalobci tedy nebylo znemožněno zjistit, kdo bude v jeho věci rozhodovat, neboť to mohl v rámci odvolacího řízení zjistit sám, resp. jeho zmocněnec.

16. Obstrukční jednání zmocněnce žalobce nemůže být podle žalovaného považováno za důvod k podjatosti, plyne totiž z objektivní skutečnosti a nezakládá poměr k věci. Na obstrukční praktiky zmocněnce žalobce je upozorňováno i soudy. Bylo by tak krajně nesmyslné, aby upozornění na obstrukční jednání zmocněnce žalobce vylučovalo z rozhodování o věci všechny osoby, které na takové jednání poukazují, a proto žalovaný v kontextu uvedených skutečností nepovažuje svůj postup za vadný.

17. K námitce upřesnění předmětu řízení žalovaný uvedl, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí je uvedeno místo v X. na ulici X., v blízkosti lávky u hotelu Rakovec. Místo spáchání přestupku je zjevné z videozáznamu z měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM. Z videozáznamů na CD je patrné, že se vozidlo řízené žalobcem pohybuje ve směru k hradu Veverčí, žalobce byl zastaven na cca 165 m vzdáleném parkovišti nacházejícím se vedle vozovky. Žalovaný do vyjádření zahrnul mapový výřez s označením místa spáchání přestupku. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí vyplývají tytéž skutečnosti. Žalobní námitky týkající se místa přestupku tak žalovaný považuje za nedůvodné. Žalobce mohl využít svého práva dostavit se k ústnímu jednání, v rámci něhož bylo mj. prováděno dokazování zhlédnutím předmětných videozáznamů, ze kterých místo přestupku jednoznačně vyplývá.

18. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že obec je vymezena pouze jako zastavěné území (k tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 3 As 81/2017 – 33), a dále odkázal na podklady zpracované strážníky Městské policie Brno (dále jen „MP Brno“), z nichž vyplývá, že k měření rychlosti došlo v místě, kde je rychlost stanovena obecnou úpravou na 50 km/h. Důvodem měření rychlosti na ul. X. (v úseku od ulice X. po hrad Veverčí) jsou přechody, zastávky MHD a zvýšený pohyb chodců a cyklistů, přičemž MP Brno je k měření rychlosti oprávněna v „prodloužené denní době“, kterou je dle dokumentu „Určení míst pro měření Městskou policií Brno“ ze dne 6. 5. 2015, č. j. X doba od 5.00 hod do 24.00 hod od pondělí do neděle; tedy i tato podmínka byla splněna. Správní orgány neměly v době vydání svých rozhodnutí žádné pochybnosti ohledně splnění podmínek § 79a zákona o silničním provozu, měření rychlosti sledovalo stanovený účel.

19. K tvrzenému znemožnění účasti žalobce na jednání žalovaný uvedl, že žalobce byl k ústnímu jednání, které bylo nařízeno na den 15. 5. 2018, jakož i o termínu náhradního jednání, vyrozuměn. Vzhledem k tomu, že zmocněnec podal dne 20. 4. 2018 odpor proti příkazu, který byl doručen do vlastních rukou žalobce dne 19. 4. 2018 a tento příkaz doplnil plnou mocí tomuto zmocněnci, která však neobsahovala podpis zmocnitele na plné moci, byl žalobce i jeho zmocněnec vyzván k doplnění tohoto podpisu (současně s předvoláním k ústnímu jednání). Dne 14. 5. 2018 se ke správnímu orgánu prvního stupně dostavil pan V. N. za účelem nahlížení do spisu, k čemuž byl zmocněn na základě plné moci ze dne 7. 5. 2018. Téhož dne bylo od MP Brno doručeno CD obsahující videozáznamy, které si správní orgán vyžádal. Dne 15. 5. 2018 se konalo ústní jednání, ke

kterému se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili. Téhož dne byla správnímu orgánu prvního stupně doručena omluva z ústního jednání, kterou podal Ing. K. dne 14. 5. 2018 ve 20.53 hod., ve které správnímu orgánu sdělil, že ještě nemá podepsanou plnou moc a proto žádá o odročení ústního jednání. Správní orgán proto zmocněnci žalobce dne 17. 5. 2018 sdělil, že ústní jednání v nařízeném termínu proběhlo a proběhne i v náhradním termínu dne 21. 5. 2018, který může využít k uplatnění svých práv. I přes toto vyrozumění, které bylo do datové schránky zmocněnce žalobce (FLEET Control, s. r. o.) doručeno téhož dne, tj. 17. 5. 2018, se žalobce ani jeho zmocněnec k ústnímu jednání nedostavili. Námitka překvapivosti ústního jednání je tak neopodstatněná.

20. K námitce žalobce, že ze snímku není poznat, které vozidlo bylo změřeno a že snímek nevypadá jako dle návodu k obsluze, žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2015, č. j. 1 As 79/2015 – 56, uvedl, že návod k obsluze je dostupný na internetu a proto žalobce mohl své námitky konkretizovat, což neučinil. K ostatním námitkám týkajícím se měření rychlosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2016, č. j. 3 As 169/2015 – 34. V tomto případě je z videozáznamu z měřiče rychlosti zřejmé, že záměrný kříž je zaměřen na vozidlo, následně je změřena rychlost vozidla a vozidlo přijíždí směrem k měřiči, kdy v bližší vzdálenosti je čitelná jeho registrační značka. Podklady ve správním spise tedy prokazují, že se žalobce přestupkového jednání dopustil tak, jak je uvedeno ve výroku prvostupňového rozhodnutí.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

21. Ve správním spise se nachází oznámení přestupku, oznámení o předání přestupku do správního řízení na žádost řidiče včetně fotodokumentace, dále ověřovací list Českého metrologického institutu ze dne 5. září 2017 k měřidlu – Silniční laserový rychloměr typ LTI 20/20 TruCAM, výrobní číslo TC003472, osvědčení pro strážníka MP M. P. o úspěšném absolvování základního školení operátora laserového měřiče rychlosti typu LTI 20/20 TruCAM, výpis z registru obyvatel a výpis Magistrátu města Brna z evidenční karty žalobce (řidiče), blíže neoznačený očíslovaný seznam míst s uvedením (zřejmě maximální) rychlosti jízdy a dalšími ukazateli, příkaz Magistrátu města Brna ze dne 10. 4. 2018, jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Ve správním spise je dále založen odpor zmocněnce žalobce (FLEET Control, s. r. o.) s žádostí o sdělení jmen všech oprávněných úředních osob ve věci za účelem posouzení případného vznesení námitky podjatosti, plná moc udělená žalobcem společnosti FLEET Control, s. r. o. bez podpisu zmocnitele, dále oznámení o pokračování řízení o přestupku ze dne 25. 4. 2018 s předvoláním na ústní jednání dne 15. 5. v 9.30 hod (a se stanoveným náhradním termínem na den 15. 5. 2018 v 9.30 hod) a s výzvou k doplnění vlastnoručního podpisu na plné moci ve lhůtě 28 kalendářních dnů.

22. Správní spis dále obsahuje usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 7. 5. 2018, jímž vyzývá MP Brno k doplnění oznámení o přestupku o videozáznam

z projednávání přestupku s přestupcem a videozáznam z měřiče rychlosti, a dále úřední záznam o nahlížení do spisu zmocněncem žalobce panem V. Z. dne 14. 5. 2018. Do spisu bylo následně dne 14. 5. 2018 doplněno CD MP Brno s požadovanými videozáznamy. Ve věci dne 15. 5. 2018 proběhlo jednání bez přítomnosti žalobce či jeho zmocněnce, kteří se z jednání neomluvili (resp. správní orgán o této omluvě zjevně nebyl před jednáním uvědomen), na jednání byly provedeny důkazy čtením a zhlédnutím listin spisového materiálu a zhlédnutím videozáznamů. Dne 14. 5. 2018 byla správnímu orgánu doručena žádost o odročení jednání zmocněnce žalobce (FLEET Control, s. r. o.) z důvodu, že dosud není zajištěna plná moc k zastupování v řízení s tím, že lhůta k doplnění plné moci zatím neuplynula. Na tuto žádost reagoval správní orgán prvního stupně přípisem ze dne 17. 5. 2018 tak, že žalobce může využít náhradní termín ústního jednání k uplatnění svých práv. O tomto náhradním jednání ze dne 21. 5. 2018, k němuž se bez omluvy nedostavil žalobce ani jeho zástupce, byl sepsán protokol.

23. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž podal žalobce odvolání. V něm mj. žalobce požádal o sdělení, které osoby se budou podílet na rozhodování o odvolání, a dále o vyrozumění, ke kterému dni bude (byl) spis předán odvolacímu orgánu k rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně žalobce vyzval dne 27. 6. 2018 k doplnění odvolání ve lhůtě 7 dnů a dále ho poučil o právu nahlížet do spisu podle § 38 správního řádu s tím, že správní spis bude odvolacímu správnímu orgánu předán v souladu s § 88 správního řádu, a že správnímu orgánu není známo, které osoby se budou podílet na rozhodování o odvolání. Správní spis byl odvolacímu orgánu předán dne 18. 7. 2018. Odvolací orgán následně správní spis správnímu orgánu prvního stupně vrátil za účelem vyjasnění zmocnění k zastupování žalobce ve správním řízení. Dle pokynu odvolacího orgánu vyzval správní orgán prvního stupně žalobce k odstranění nedostatku plné moci spočívající v absenci podpisu žalobce na plné moci ze dne 20. 4. 2018, na což ale žalobce ani společnost FLEET Control, s. r. o. ve stanovené lhůtě nereagovali, podepsaná plná moc byla zaslána až dne 22. 10. 2018. Spis byl následně předán odvolacímu orgánu a ten dne 2. 11. 2018 vydal napadené rozhodnutí. Do správního spisu je pak založeno ještě nezažurnalizované doplnění odvolání žalobce ze dne 31. 10. 2018, které bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 1. 11. 2018.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a že se jedná o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

25. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

26. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.

27. Žaloba není důvodná.

28. Ad a) žalobce v reakci na skutečnost, že žalovaný v odvolacím řízení nereagoval na jeho žádost o sdělení informace o osobách, které se budou podílet na rozhodování odvolání, v žalobě namítl podjatost oprávněných úředních osob, a to z důvodu jejich předpojatosti ke zmocněnci žalobce. Ze správního spisu skutečně vyplývá, že žalovaný nereagoval na žádost žalobce výslovně vyjádřenou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí způsobem předvídaným v § 15 odst. 4 správního řádu, tj. na jeho žádost mu nesdělil informaci o oprávněných úředních osobách. Na tuto žádost reagoval správní orgán prvního stupně ve výzvě k doplnění odvolání ze dne 27. 6. 2018 tak, že mu není známo, které osoby se budou na rozhodování o odvolání podílet. V napadeném rozhodnutí pak svůj postup žalovaný vysvětlil tak, že *„obviněný (resp. jeho zmocněnec) mohl v rámci odvolacího řízení sám kdykoli požádat o nahlédnutí do spisu a veškeré, jemu neznámé skutečnosti, zjistit. Vzhledem k tomu, že se jedná o obstrukční jednání zmocněnce obviněného, dospěl odvolací orgán k závěru, že není krácením obviněného na právech, když tuto informaci obviněnému před vydáním rozhodnutí nesdělí.“* Dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že za důvod podjatosti nemůže být považováno upozorňování na obstrukční jednání zmocněnce (žalobce), neboť plyne z objektivního faktu a přinejmenším nezakládá poměr k věci, poukázal na hodnocení praktik zmocněnce obviněného jako obstrukčních též ze strany správních soudů. Žalovaný považoval za nesmyslné, aby upozornění na obstrukční jednání zmocněnce (žalobce) vylučovalo z rozhodování o věci všechny osoby, které na takové jednání poukazují.

29. Problematikou nesdělení informace o oprávněné úřední osobě a jeho vlivu na následně vydané správní rozhodnutí, se správní soudy již několikrát zabývaly. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016 – 39, právo na informaci o oprávněné úřední osobě představuje důležitou součást práva na spravedlivý proces, a proto je neposkytnutí této informace k výslovné žádosti nepochybně vadou správního řízení (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2014, č. j. 9 As 121/2014 - 33). Tato vada však nemusí mít vždy za následek zrušení napadeného správního rozhodnutí. Předpokladem pro úvahu soudu o tom, zda by tato vada mohla vést k vydání nezákonného rozhodnutí v důsledku toho, že zde byly pochybnosti o podjatosti oprávněné úřední osoby, je uplatnění námítky podjatosti v žalobě; to žalobce učinil. Ani to však nemusí vést k nutnosti zrušit napadené správní rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2016, č. j. 2 As 161/2016 – 52). Nemůže se totiž jednat o „jakoukoliv“ námítku podjatosti. *„Procesní pochybení spočívající v nesdělení jmen oprávněných úředních osob účastníku řízení působí jistou újmu v tom smyslu, že v daném okamžiku neví, kdo bude o věci rozhodovat, a je mu tak znemožněno vznést konkrétní námítku podjatosti proti dané osobě, ať již by byla důvodná, či nikoli. Uplatní-li však účastník řízení v žalobě zcela obecnou, nijak nekonkretizovanou námítku podjatosti, nelze dovodit, že uvedená vada řízení měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 473/2019 – 39).

30. Krajský soud vyhodnotil námitku podjatosti žalobce jako příliš obecnou. Žalobce předně ani nejmenoval konkrétní dvě oprávněné úřední osoby, vůči nimž námitku podjatosti vznáší. Pokud žalobce dále uvedl, že byl svým zmocněncem informován o předpojatosti těchto (nejmenovaných) osob vůči zmocněnci žalobce, a že podjatost spatřuje právě ve vytýkaném procesním pochybení (neposkytnutí informace o oprávněných úředních osobách), takto formulovanou námitku podjatosti nelze považovat za dostatečně konkrétní na to, aby zakládala vadu odůvodňující zrušení napadeného rozhodnutí (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 412/2019 – 32). Jakkoli lze tedy žalobci přisvědčit, že žalovaný se svým postupem dopustil procesního pochybení, které dodatečně neospravedlňuje ani obecná argumentace o obstrukčních praktikách zmocněnce žalobce v odůvodnění napadeného rozhodnutí, nejedná se o vadu, pro kterou by soud musel přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí. Námitka žalobce založená na údajné předpojatosti oprávněných úředních osob vůči jeho zmocněnci bez podrobnější konkretizace není důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro toto pochybení. Poukazoval-li žalobce na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2018, č. j. 30 A 197/2016 – 34, v němž byla hodnocena obdobně formulovaná námitka podjatosti, i se znalostí shora odkazované navazující judikatury Nejvyššího správního soudu se krajský soud přiklonil k odlišnému procesnímu vyústění.

31. Ad b) žalobce namítl, že nebyl vyrozuměn o upřesnění výroku napadeného rozhodnutí. V prvostupňovém rozhodnutí bylo místo spáchání přestupku vymezeno takto: „V X. na ulici X., v blízkosti lávky u hotelu Rakovec“, v předcházející dokumentaci bylo místo vymezeno takto: „v X. na ulici X.“. K tomu soud uvádí, že vymezení místa přestupku je součástí popisu skutku, jehož účelem je specifikace přestupkového jednání tak, aby nemohlo být zaměněno s jiným (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 15. 1. 20018, č. j. 2 As 34/2006, č. 1546/2008 Sb. NSS). Není vyloučeno (naopak to lze předpokládat), že v průběhu správního řízení budou jednotlivé skutečnosti, jimiž je skutek vymezen, upřesňovány. Jak vyplývá mj. z rozsudku, na nějž odkazoval žalobce v žalobě (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009 – 541), při upřesnění předmětu řízení by nemělo dojít k jeho rozšíření či zásadní změně; musí být zachována totožnost skutku. V posuzovaném případě došlo k podrobnější specifikaci místa spáchání přestupku, nikoli ke změně tohoto místa.

32. Žalobce argumentoval porušením svého práva na účinnou obhajobu a vypočetl, jaké skutečnosti by mohl namítat, kdyby bylo místo spáchání přestupku takto specifikováno již při zahájení řízení. Soud argumentaci žalobce nepřisvědčil jednoduše z toho důvodu, že ochrana procesních práv není samoučelná. Žalobce namítl, že nemohl ve správním řízení namítat, že k měření došlo jinde, že místo je nevhodné pro měření rychlosti, či že v daném místě platí jiný rychlostní limit. Pokud však tyto námitky skutečně chtěl vznést, a tím docílit ochrany svých hmotných práv, k níž procesní práva slouží, měl tak učinit, a to nejlépe v odvolání, resp. v jeho včasném doplnění, což neučinil. Ani v žalobě námitky týkající se zjištěného místa měření (spáchání přestupkového jednání) nevznel, ač tak učinit

mohl (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS). Námitky týkající se místa měření byly v žalobě vzneseny pouze obecně a v hypotetické rovině, konkrétní nesrovnalosti či pochybení žalobce ani netvrdil, ani nenavrhoval prokázat; nelze proto přisvědčit tomu, že by došlo ke zkrácení jeho práva na obhajobu.

33. Ad c) žalobce namítl nedostatečnou specifikaci místa přestupku, neboť mu není známo, kde se nachází hotel Rakovec nebo lávka k němu, a ani to nevyplývá z obsahu spisu. Této námitce rovněž nelze přisvědčit. Skutečnost, zda je místo spáchání přestupku vymezeno ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno dostatečně konkrétně, je otázkou posouzení okolností každého jednotlivého případu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 44/2016 – 35). Soud považuje specifikaci skutku za dostatečnou, neboť vymezení místa spáchání přestupku („v X. na ulici X., v blízkosti lávky u hotelu Rakovec“), společně s časem (dne 15. 1. 2018 v 16:06 hod) a způsobem spáchání přestupku konkretizuje skutek tak, aby nemohl být zaměněn s jiným (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014 – 39). Jakkoli by bylo jistě možné vymezit ve výroku prvostupňového rozhodnutí místo spáchání přestupku přesněji (např. za pomoci souřadnice GPS), místo měření bylo zpřesněno vymezením konkrétních objektů, konkrétně pak lávka u hotelu Rakovec je seznatelná též na fotografii z místa měření, založené ve správním spise. Právě z této fotografie a zcela zřetelně pak z připojeného videozáznamu z rychloměru, je zřejmé přesné místo změření vozidla žalobce. Videozáznam zobrazuje průjezd vozidla ulicí X. pod lávkou až k odstavné ploše, prokazuje rovněž změření rychlosti vozidla (zobrazuje záměrný kříž na vozidle). Jiné vozidlo na videozáznamu není. Pokud žalobce (jenž má evidován trvalý pobyt právě na ul. X.) uváděl, že mu není známo, kde se hotel Rakovec nebo lávka k němu nachází, tyto skutečnosti mohl v průběhu řízení zjistit ze spisového materiálu, např. na některém ze dvou jednání, které ve věci proběhlo. Soud tedy nemá na základě podkladů obsažených ve správním spise pochybnosti o místě, kde ke změření rychlosti vozidla žalobce došlo.

34. Pokud žalobce uvádí, že ve věci nebylo možné ověřit, zda k měření došlo v obci či mimo obec, lze odkázat na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, z něhož (v části „skutkové okolnosti“) vyplývá, že místo měření bylo pro MP Brno určeno Policií ČR, což je skutečnost uvedená na oficiálních stránkách MP Brno (s uvedením konkrétního odkazu na internetové stránky), měření rychlosti se provádí na ul. X., v úseku měření je stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h a důvodem k měření rychlosti jsou přechody, zastávky MHD, zvýšený pohyb chodců a cyklistů. Součástí správního spisu je též výšeč ze seznamu těchto míst (položky 70 – 105, přičemž pod položkou 87 je určeno místo X. – od ulice X. po hrad Veveří). Je pravdou, že na tomto dokumentu na č. l. 9 správního spisu není uvedeno jeho bližší označení, podle soudu však s ohledem na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (viz odkaz na přehled míst pro měření) a ostatní shromážděné podklady nevyvstaly pochybnosti o tom, že měření bylo provedeno na ul. X., v místě s povolenou

nejvyšší rychlostí 50 km/h; v místních poměrech se jedná o známou lokalitu Brněnské přehrady.

35. Jak shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 232/2017 – 40, jestliže obviněný ve správním řízení určitou skutečnost žádným způsobem nezpochybňuje, nejsou správní orgány povinny se jí preventivně zabývat ani v řízení odvolacím (viz rozsudek ze dne 16. 6. 2017, č. j. 6 As 73/2016-40). Účelem soudního řízení pak není hledat sebemenší pochybení správních orgánů, ale zjistit, zda námitky žalobce mohly vyvolat důvodné pochybnosti o správnosti jimi zjištěného skutkového stavu (viz rozsudek ze dne 22. 2. 2017, č. j. 7 As 308/2016-80). Žalobce netvrdil, že by se místo měření (v blízkosti lávky u hotelu Rakovec na ulici Rakovecká) nacházelo na území obce s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/hod. Skutečnost, že na fotografii z měření není zachycena značka „Začátek obce“, ještě neznamená, že měření nebylo na území obce provedeno, přičemž rozhodující není ani to, zda se místo měření v obci nachází v zastavěném území obce. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2018, 3 As 81/2017 – 33, dopravní značku „Obec“ či „Konec obce“ lze umístit i do nezastavěného území, a to za účelem omezení rychlosti řidičů z důvodu bezpečnosti chodců, kteří se v oblasti pohybují. Řidič je povinen takovému značení podřídít rychlost jízdy. Nutno dodat, že měření rychlosti nemusí být prováděno pouze v dohledu značek označujících začátek či konec obce (tak aby je bylo možné při měření tyto značky zachytit na fotografii); to by ostatně v rozlehlejších obcích bylo obtížně proveditelné. Není-li stanoveno jinak, povinnost dodržet nejvyšší povolenou rychlost jízdy platí pro celé území obce.

36. Ve vztahu k argumentaci žalobce ad d), tj. k pochybnostem o tom, že měření bylo provedeno na úseku určeném Policií ČR podle § 79a zákona o silničním provozu soud uvádí, že podle tohoto ustanovení je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Obecní policie v součinnosti s policií tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií. Ve spise je založena výšeč dokumentu určující místa k měření rychlosti pro Městskou policií Brno, celý dokument je pak k dispozici na internetových stránkách Městské policie Brno, na něž je odkazováno též v prvostupňovém rozhodnutí (<https://www.mpb.cz/mereni-rychlosti/>). V úseku vymezeném pod položkou 87 byla změřena i rychlost vozidla žalobce. Vzhledem ke skutečnosti, že zákon neřeší, jakou formou mají být stanovena místa k měření pro městskou policii, ani nevyžaduje přesnou formu součinnosti obecní policie s Policií ČR, není důvod tento dokument zpochybňovat. Součástí dokumentu je též legenda vysvětlující pojem „prodloužená denní doba“ (Po – Ne 05:00 – 24:00). Žalovanému zároveň nelze v tomto ohledu vyčítat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobce tuto argumentaci řádně vznesl až v žalobě.

37. Důvodná není ani námitka ad e) žaloby. Soud ověřil, že předvolání k ústnímu jednání na den 15. 5. 2018, včetně náhradního termínu jednání dne 21. 5. 2018, bylo žalobci doručeno dne 16. 5. 2018, a to včetně výzvy k doplnění vlastnoručního podpisu na plné

moci ze dne 20. 4. 2018 (k tomu byla žalobci poskytnuta lhůta 28 kalendářních dnů). Lhůta k doplnění plné moci uplynula dne 18. 5. 2018, takže pokud se ústní jednání uskutečnilo (též) v náhradním termínu dne 21. 5. 2018, jak vyplývá z protokolu o tomto jednání, přičemž o konání tohoto jednání byl žalobce, resp. jeho zmocněnec uvědomen dalším přípisem ze dne 17. 5. 2018, nemohlo být pro žalobce překvapivé, že se jednání konalo, resp. že následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. O zkrácení práva účasti žalobce na ústním jednání tedy nelze hovořit.

38. K námitkám uvedeným ad f) soud uvádí, že podklady založené ve správním spise (zejména foto a video dokumentace) nevzbuzují pochybnosti o tom, že v posuzované věci bylo změřeno vozidlo žalobce (SPZ vozidla žalobce je zřetelná jak na fotografii z měření, tak na videozáznamu, který zachycuje příjezd vozidla od místa změření, kontinuálně až po jeho zastavení hlídkou MP Brno). Pokud žalobce pouze obecně uvádí, avšak nijak nekonkretizuje, v jakém ohledu snímek z měření nevypadá tak, jak má údajně vypadat podle návodu k obsluze, resp. spekuluje o tom, že dokument obsahující snímek mohl být vytvořen snadno, např. ve Wordu, aniž by pro toto své hypotetické tvrzení poskytl jakékoli indicie o tom, že by nějaká osoba měla zájem na tom, aby snímkem z rychloměru manipulovala či jej nějakým způsobem pozměnila, a pokud zároveň žalobce tuto námitku vznesl až v žalobě a soud shledal zjištěný skutkový stav dostatečným, takové žalobní tvrzení je nutno hodnotit jako spekulativní, resp. nevěrohodné; soud proto nepovažoval za nutné provádět dokazování návodem k obsluze k měřicímu zařízení.

39. K námitce žalobce, že nebyl vyrozuměn o doplnění videozáznamu do spisu, soud konstatuje, že CD s videozáznamem bylo do správního spisu doplněno dne 14. 5. 2018, a bylo jím prováděno dokazování jak na ústním jednání dne 15. 5. 2018, tak 21. 5. 2018. Je pravdou, že správní orgán žalobce zvlášť písemně neinformoval o tom, že správní spis byl doplněn o videozáznam Městské policie Brno. Soud takový postup však s ohledem na další průběh správního řízení nepovažuje za vadu, resp. takovou vadu, pro kterou by bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit. Podle § 36 odst. 3 správního řádu platí, že účastníkům musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Taková možnost žalobci dána byla, a to nejpozději v den konání ústního jednání ve věci v náhradním termínu (dne 21. 5. 2018). O konání tohoto jednání byl žalobce po doplnění správního spisu o CD s videozáznamem s ohledem na svou neúčast u řádného termínu ústního jednání, resp. omluvu doručenou teprve v den konání tohoto řádného jednání, vyrozuměn ve vyrozumění správního orgánu ze dne 17. 5. 2018, v němž mu bylo rovněž sděleno, že v tomto termínu může svá práva uplatnit (tj. včetně práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí a práva vyjádřit se k nim). V případě zmocněnce žalobce zároveň nebyl důvod pochybovat o tom, že si byl vědom toho, jaká práva účastníkovi ve správním řízení náleží.

40. I kdyby však soud na postup správního orgánu nahlížel jako na vadný, nutno uvést, že porušení § 36 odst. 3 správního řádu je důvodem ke zrušení správního rozhodnutí zásadně jen tehdy, pokud mělo vliv na jeho zákonnost (srov. např. rozsudky Nejvyššího

správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009 - 243, č. 2073/2010 Sb. NSS, či ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013 - 28). Je to přitom žalobce, kdo má tvrdit a dokládat, jakým způsobem se nerespektování § 36 odst. 3 správního řádu konkrétně dotklo jeho práv (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011 - 78). Žalobce tedy musí popsat, co by se změnilo v případě, kdyby k takové procesní vadě nedošlo. Žalobce neuvedl, jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit rozhodnutí žalovaného, pouze uvedl, že se nemohl ke všem podkladům rozhodnutí vyjádřit.

41. Pokud následně žalobce nevyužil lhůty pro doplnění svého blanketního odvolání a teprve v žalobě namítal, že videozáznamy neprokazují, jaká byla naměřena rychlost (a zda vůbec došlo ke změření), neboť ve spise není založen autorizovaný výstup z rychloměru, soud konstatuje, že obsah správního spisu (výstup z rychloměru - fotografie s údaji o datu a čase měření, údaje o měřicím zařízení, naměřené rychlosti a vzdálenosti, ve spojení s doloženým videozáznamem a podklady předloženými MP Brno) nevzbuzují důvodné pochybnosti o tom, jaké vozidlo bylo měřeno a jaká byla naměřena rychlost. V úředním záznamu o předání přestupku se uvádí, že v průběhu měření se na displeji laserového rychloměru neobjevilo žádné chybové hlášení a přístroj byl použitý v souladu s uživatelským manuálem, doložen byl ověřovací list rychloměru, jakož i potvrzení o tom, že strážník MP Brno, který měření prováděl, byl pro tyto účely proškolen. Ani žalobní argumentaci zpochybňující platnost naměřených údajů proto soud nepovažuje za opodstatněnou.

42. Na argumentaci žalobce týkající se nesouhlasu žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu, resp. k návrhu na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci, kterou právní zástupce pravidelně uplatňuje ve svých podáních ke správním soudům, nepovažuje soud za nutné reagovat. Jednak proto, že se nejedná o žalobní námitku a jednak z toho důvodu, že na obdobnou argumentaci (jak je soudu z úřední činnosti známo) Nejvyšší správní soud v mnoha předcházejících případech, zastupovaných právě zástupcem žalobce, reagoval (za všechny např. rozsudky v rozsudku ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 444/2019 - 38, či ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 252/2019 - 42).

43. Krajský soud nakonec považuje za vhodné poskytnout účastníkům řízení vysvětlení týkající se změny v obsazení soudu a z toho plynoucí skutečnosti, že ve věci nerozhodovala samosoudkyně JUDr. Kateřina Mrázová, Ph. D., jak byli účastníci řízení poučeni v průběhu soudního řízení, nýbrž samosoudkyně Mgr. et Mgr. Lenka Bahýľová, Ph. D. Změnou rozvrhu práce Krajského soudu v Brně č. 8 na rok 2021, která je dostupná též na www.justice.cz, totiž došlo s účinností od 1. 9. 2021 k zařazení naposled jmenované soudkyně do soudního oddělení 34 A, do něhož je zařazena též samosoudkyně JUDr. Kateřina Mrázová, Ph. D. Tato samosoudkyně je však t. č. dlouhodobě nepřítomná, a proto v této věci, která přišla na pořad jednání, rozhodovat nemohla.

VII. Závěr a náklady řízení

44. Ze všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

45. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 16. 9. 2021

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. Z.